

[Christmas Møller.]

fører overfor os, er i direkte Modstrid med selve Systemet, og der har ingen Uenighed været mellem de politiske Partier om, at vi af al Magt skulde vende os herimod. De Forhandlinger, der er ført mellem Danmark og Tyskland i det sidste Aar, har vist, at der blev taget overmaade lidt Hensyn til os, og Tyskland har jo nu i Virkeligheden afbrudt Forhandlingerne. Man har faaet det at vide, vistnok i det udenrigspolitiske Nævn; Offentligheden fik mere ved en Tilfældighed, kan man næsten sige, Meddelelse herom. Fra vor Side har man støttet den almindelige Betragtning angaaende vor Opfattelse af Mestbegunstigelsessystemet; men vi har samtidig dermed givet Udtryk for, at i det Øjeblik man ikke kunde komme til Vejs Ende ad Forhandlingens Vej, mente vi, at det vilde være rigtigt gennem en Voldgift at søge Spørgsmaalet løst. Den højtærede Udenrigsminister har jo ikke direkte afvist dette, men i Stedet er man gaaet den Vej, at man ved Folkeforbundsmødet fra dansk Side har været i særlig Grad aktiv. Og hvad er saa kommet ud af denne Aktivitet, som Udenrigsministeren og Regeringen i det hele taget har udvist med Hensyn til Mestbegunstigelsesklausulen? Er det saaledes, at man paa nærværende Tidspunkt kan sige, at vi i Løbet af forholdsvis kort Tid faar Afgørelsen af, hvorledes hele denne Sag bedømmes? Nej, Forholdet er lige det modsatte, tror jeg, man har Lov til at sige; Spørgsmaalet er skudt ud, og som det ogsaa blev fremhævet under den Forhandling, der fandt Sted i dette høje Ting i Gaar Aftes, gaar den Resolution, som er vedtaget i Genève, kun ud paa, at Spørgsmaalet skal gøres til Genstand for et dybtgaaende Studium, og man beder Raadet foranledige, at Komiteen fortsætter sine Studier om dette Emne og fortsætter dem under Hensyn til de under 2den Kommissions Forhandlinger fremsatte Anskuelser. Og de Anskuelser, der er fremsat ved 2den Kommission, er det nu Anskuelser, som gaar ud paa, at man ganske bestemte siger, at Kontingentering er imod Mestbegunstigelsen? Nej, det tør man ikke sige; Forholdet er tværtimod det, at man dér har givet en Anvisning, tror jeg, jeg har Lov til at sige, at man i Kommissionen skal søge at klare sig bedst muligt gennem de forskellige An-

skuelser, der raader, og ikke faa en klar og bestemt Afgørelse. Jeg tror heller ikke, man kan sige, at Stillingen her i Rigsdagen er den, at man har særlig stor Tillid til, at Arbejdet kan udføres særlig hurtigt, og dette vil dog sige, i det Øjeblik man gaar med til Toldvaabenhvilekonventionen, i det Øjeblik man fra Regeringens Side intet vil gøre paa hele dette Omraade, at man i Virkeligheden, fuldstændig imod, hvad Traktatkommissionen sagde, i sin Helhed just stækker vor egen Toldautonomi og lader Aftaler, f. Eks. paa Landbrugets Omraade mellem Tyskland og Sverige, mellem Tyskland og Finland, blive bestemmende for dette Lands Økonomi. Og samtidig med, at man har gjort dette, fremhæver Regeringen Gang paa Gang — thi det er jo saa at sige det eneste, den har at holde sig til — og fremhævede det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Dag, at Regeringen havde haft et Markedsudvalg, som havde afgivet en Række Beretninger. Om disse Beretninger skal jeg sige dette, at det jo ganske utvivlsomt for den, der interesserer sig for de Spørgsmaal, er overordentlig behageligt og formaalstjenligt paa eet Sted at have samlet mange af de Oplysninger, man i saa Henseende skal bruge. Men hvis der skulde være Mening i det Arbejde, der er udført i Markedsudvalget, maa Hensigten vel ogsaa være den, at man paa Grundlag af det Materiale, der her er fremskaffet, skulde bedømme de paagældende Erhvervs Stilling og derudfra handle og afgøre, hvordan Staten skulde optræde for at hjælpe dem i den ene eller den anden Retning, om vi f. Eks. ved at uddifferentiere Toldlove — hvad vi for vort Vedkommende jo har taget til Orde for — kunde skabe en bedre Omsætning med England, som vi i saa høj Grad maatte ønske det. Derfor tror vi, det vilde være rigtigt, om hele dette Spørgsmaal blev undersøgt i det erhvervspolitiske Nævn, at det blev undersøgt, om der var Mulighed for at vinde frem dér med de Anskuelser, vi har gjort os til Talsmænd for.

Naar man fra anden Side har rejst det Spørgsmaal, om man ikke vilde komme med positive Forslag, siger jeg hertil, at ingen vil sikkert bestride, at det med Hensyn til Forslags Fremsættelse paa dette Omraade er nødvendigt, at Varsomhed udvises, fordi selve det, at et Forslag fremsættes, kan have visse økonomiske Virkninger.